

FINTA ÉVA

A MESTERHEZ

Ó Mesterem, Te égen járó
 Holdban álló titokzatos
 legyen a dolgok arca fénylő
 és áttetszően angyalos
 a sárba néző, vízben ázó
 szavak közül elinduló
 apró élet, vergődő hajtás:
 legyen világom átfogó!
 Ó Mesterem, Te égen járó

földbe ásott titokzatos:
 itt hallgatózom lenn a földön
 honnan nem látszik a magos
 az arcod semminőre képzett
 vonásain a felleg ül
 elhinném, akár Chagall képén:
 úriember, ki hegedül.

Ó Mesterem, Te égen járó
 vizekbe rejtőzött titok:
 nem kérem már, hogy megmutatkozz –
 már megmutattad haragod.
 Itt csend is van, és hangos szó is
 perel a mindennap heve.
 Ó Mesterem! Talán lehetne:
 lennél az élő helyibe.

Miként a szenvedő gyökérben
 a szisszenő szavak közül:
 előkerülne az ítélet
 mely elől sorsunk menekül
 s Te ott, közöttünk, testköznelben
 látnád vérző villámaid...
 Ó Mesterem, Te égen járó
 kitől várnád, hogy megsegít?...
 2015. május 25.
 Sárospatak

AUGUSZTUSI ESTE

*Versem navigálja a sötétet
felkúszik egy ággal teraszomra
teljes vigyorával kel a hold fel
sápadt üvegarcát aranyozza.*

*Rózsáligetekben a virágok
arcuk vidorítják, ha az este
mélykék szeme ráhull a világra
vermelve a nedvet levelükbe.*

*Tájak, amik édennel itatnak
házak, kapuk, ajtók, falak: annyi
csendes feszülésben feleselnek
zárnák be a létet mohosodni.*

*Átszökken egy csillag a sötéten
fényes szög, az estét odazárja
kertemben a lombok tetejére
mintha haragudna bogarára.*

*Szárnyas zizegése elalél már
testében a szög fénye kialszik
cirpelnék a zümzümök a kertben
minden neszezésük idehallik.*

2015. augusztus 2-3.